

6 kwietnia 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

CM4C, 1106

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

No 1155.

Kl. 28 a 1.

Wilhelm Rautenstrauch,
Trier (Niemcy).

Sposób garbowania skór i skórek.

Zgłoszono: 30 stycznia 1922 r.

Udzielono: 4 grudnia 1924 r.

Pierwszeństwo: 9 maja 1919 r. (Niemcy).

Ponieważ garbowanie skór zwierzęcych połączone jest z przyjęciem przez skórę garbnika bądź to zapomocą osadzenia mechanicznego, bądź też zapomocą związania chemicznego, przeto przy procesie garbowania należałoby oczekiwać znacznego przyrostu ciężaru skóry, a mianowicie o wagę przyswojonego garbnika. Tymczasem zwykłe sposoby nie dają odpowiedniego przyrostu, co można objaśnić tylko stratą na materiale skórnym, równoważącą mniej lub więcej powiększenie wagi, wywołane przez garbnik.

Zmniejszenie ciężaru skóry ma miejsce podczas przygotowania skór lub futer do garbowania, a mianowicie głównie podczas odwłosiania, które skutecznia się przeważnie zapomocą tak zwanego pocenia albo traktowania mlekiem wapiennym lub siarczkim sodowym. Pocenie wywołuje rozluźnienie korzeni włosa zapomocą gnicia, które przenosi

się także na ciało białkowe, osadzone w skórze i niszczy je. Połączone jest to ze zmniejszeniem ciężaru skóry, gdyż brak zarówno zniszczonych ciał białkowych, jako też i garbnika, z którym te mogłyby się połączyć.

Woda wapienna rozpuszcza ciała białkowe i w ten sposób pozbawia skórę substancji tak zwanej międzykomórkowej. Materje rozpuszczone poczynają niebawem gnić, a proces ten przenosi się na samą skórę, wobec czego każdą wapienną należy od czasu do czasu wylewać i odnawiać.

Siarczek sodowy niszczy włosie i uszkadza także substancję skóry.

Bliższe badanie wskazuje, że płyn wapienny dopóty tylko pozbawia skórę ciał białkowych w niej rozpuszczonych, dopóki nie nastąpi równowaga między roztworem białkowym w kadzi i podobnym że roztworem w skórze. Należy więc zapewnić obfite zaopa-

trywanie kadzi wapiennej w substancje skórne, a jednocześnie zapobiegać gniciu tychże. Jeżeli można, należy płyn wapienny obrać w taki sposób, żeby sam on zapobiegał powstawaniu gnicia. Materiałem odpowiadającym tym wymaganiom jest mocna woda barytowa. Do kadzi, nie posiadającej dostatecznej siły niszczenia zarodków, należy w tym celu dodawać odpowiedni środek dezynfekcyjny, jak np. kreozot. Aby zastosowanie tej kadzi wapiennej mogło się odbić ujemnie przy garbowaniu, przypuszczać nie należy. Nasycona w ten sposób kadź wapienna jest wypróbowanej dobroci i okazała się zupełnie odpowiednią.

Kilkoletnia obserwacja w dobrze urządzonej fabryce garbarskiej stwierdziła, że w kadzi wapiennej, zabezpieczonej od gnicia i nasyconej do pewnego stopnia substancją skórną, włożone skóry nie traciły więcej tej substancji.

Zauważono nawet przeciwnie, że skóry puště chłoną ciała białkowe z kadzi o znacznej zawartości białka, wskutek czego odpowiednio szlachetnieją.

Nasycanie substancją skórną odbywa się najpraktyczniej i najtaniej przez dodanie skóry surowej, odpadków skórnych, uszu, pysków lub t. p. do świeżo nastawionego płynu wapiennego. Można stosować także kadź barytową, która podług znanego sposobu służyła do wapnienia dopóty, aż nastąpiło dostateczne nasylenie substancją skórną. Dotychczas przy pracy z kadzią barytową od czasu do czasu opróżniano kadź i napełniano ją na nowo. Tem się objaśniają niezadawalające

wyniki, osiągane dotychczas zapomocą kadzi barytowej.

Proponowano też dodawanie do kadzi wapiennej lub żrącej białka lub produktów rozkładowych białka. Ponieważ kadź wapienna, zawierająca białko, ulega szybkiemu gniciu, a alkalja żrące szybko rozkładają białko, nie można przeto zapomocą tego sposobu nasyścić kadzi wapiennej na stałe ciałami białkowymi.

Włosie i klej skórny otrzymuje się w stanie doskonałym, podczas gdy kadź wapienna, nie wzbogacona sposobem powyższym, działa szkodliwie na jedno i na drugie.

Ścieki są nieszkodliwe.

Sposób ten nadaje się do wszelkiej skóry surowej, futer i skóry gotowej.

Szczególnych urządzeń nie potrzeba.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób garbowania skór i skórek zapomocą płynu, zawierającego białko, tem znamienny, że kadź garbnicza, składająca się z ługu barytowego, zostaje nasycona do tego stopnia substancją skórną lub innemi ciałami białkowemi, iż następuje przybliżona równowaga między temi ciałami, a roztworem białkowym w komórkach skóry lub też nawet, stężenie roztworu ciał białkowych w kadzi może być większe niż stężenie tegoż roztworu w skórze.

2. Sposób podług. zastrz. 1, tem znamienny, że w razie stosowania kadzi wapiennej dodaje się stosowny środek dezynfekcyjny.

Wilhelm Rautenstrauch.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.